

F. t. L. om Foranstaltning til Lettelse af Konvertering m. m. af Kreditforeningslaan.

Sted, saafremt det efter Direktionens Skøn maa antages, at Interessenten vil være i Stand til at erlægge den fulde Ydelse i Forhold til den til Hovedstol omskrevne Restgæld og derved bevare den pantsatte Ejendom i sin Besiddelse.

Omskrivning kan ikke finde Sted efter 11. Juni Termin 1935.

Naar Omskrivning har fundet Sted, beregnes Forrentning og de øvrige halv-aarlige Ydelser kun af den omskrevne Gæld, og den paagældende betragtes da som ny Interessent med denne Sum i samme Serie.

Reglen i § 1, 1. Stykke om Forholdet til Efterpanthavere og andre i Ejendommen berettigede samt Reglen i § 2 finder tilsvarende Anvendelse for den heromhandlede Omskrivning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Spørgsmaalet om under den foreliggende Erhvervskrise at tilvejebringe Mulighed for en Nedsættelse af de Terminsydelser, der skal erlægges af Laantagerne i Kreditforeningerne, har fra forskellige Sider været rejst overfor Indenrigsministeriet, som derefter har udarbejdet foranstaaende Lovforslag.

En almindelig Nedsættelse kan, naar Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede, finde Sted gennem en af Laantagerne i Forening gennemført Rentenedsættelse eller egentlig Konvertering.

Af praktiske Grunde kan det være ønskeligt at gennemføre en Konvertering saaledes, at der samtidig sker en Ændring i Amortisationsmaaden. Bestemmelsen om Efterpanthavernes Retsstilling i § 40, 3. Stk. i Tinglysningsloven af 31. Marts 1926 vil imidlertid i de fleste Tilfælde være til Hinder for, at der sker Nedsættelse i Afdragets Størrelse, selv om Amortisationstiden forbliver uforandret. Da en Konvertering dog utvivlsomt under de foreliggende Forhold betyder en afgjort Fordel for Efterpanthaverne, foreslaas det i Forslagets § 1, at Konvertering til en lavere Rentefod i Tiden indtil 11. Juni Termin 1935 kan foregaa uden Samtykke fra Efterpanthavere, selv om der som Følge af Konverteringen sker en Forskydning i Amortisationstiden.

I Paragraffens 2. Stk. foreslaas det i Tilslutning til Bestemmelsen i 1. Stk., at Tinglysning af de Ændringer i Forrentnings- og Afdragsvilkarene for de til Foreningen udstedte Pantebreve, der maatte blive Følgen af en Konvertering til en lavere Rentefod, er ufornöden.

I enkelte Serier eller Afdelinger, navnlig 5 pCts Afdelinger, har Laantagerne fraskrevet sig Adgangen til samlet Konvertering. En Laantager i disse Serier eller Afdelinger og i Serier, hvor en saadan Konvertering ikke gennemføres, kan da benytte den i Statutbestemmelserne anviste Fremgangsmaade for Overførelse af sit Laans Restgæld til en anden Serie eller Afdeling. Da man maa formene, at det er af Betydning, at der under de foreliggende Forhold kan opnaas den størst mulige Nedsættelse af Terminsydelserne paa Kreditforeningslaan, og da endvidere Efterpanthaverne har Interesse i, at Ydelsen af foranstaaende Prioriteter nedsættes mest muligt, foreslaas det i § 1, at Overførelse af Kreditforeningslaan fra en Serie (eller Afdeling, hvor denne Inddeling benyttes) til en anden Serie i samme Forening i Tiden indtil 11. Juni Termin 1935 kan finde Sted uden Samtykke fra Efterpanthavere eller andre i Ejendommen berettigede, der staar tilbage for det oprindelige Laan.

Ved Bestemmelsen i § 2 foreslaas det, at Tinglysning i Anledning af saadan Overførelse i Tiden indtil 11. Juni 1935 sker uden Afgift til Statskassen, hvad man navnlig formener er af Betydning for de smaa Laan. Ifølge Stempelovens Bestemmelser (Lovbekendtgørelse Nr. 99 af 23. April 1929 § 10, 1. Stk., 2. Pkt.), erlægges der intet Stempelgebyr.

Ved de for Kreditforeningerne oprindeligt gældende Statutter var der under visse Betingelser Adgang for Laantagerne til Omskrivning af deres Gæld saaledes, at Restgælden blev ansat som Hovedstol og